Стийв Стивънсън

Детективите Агата и Ларш

Двойна измама в Оксфорд

Издателство „Фют“

Деветнайсета мисия

Участници

Агата
Дванайсетгодишна. Мечтае да стане писателка на криминални романи. Много организирана, с феноменална памет.

Лари
Четиринайсетгодишен. Братовчед на Агата. Слаб ученик в престижно училище за детективи в Лондон.

Господин Кент
Бивш боксьор. Иконом в дома на Агата. Винаги на разположение, когато братовчедите имат нужда от него.

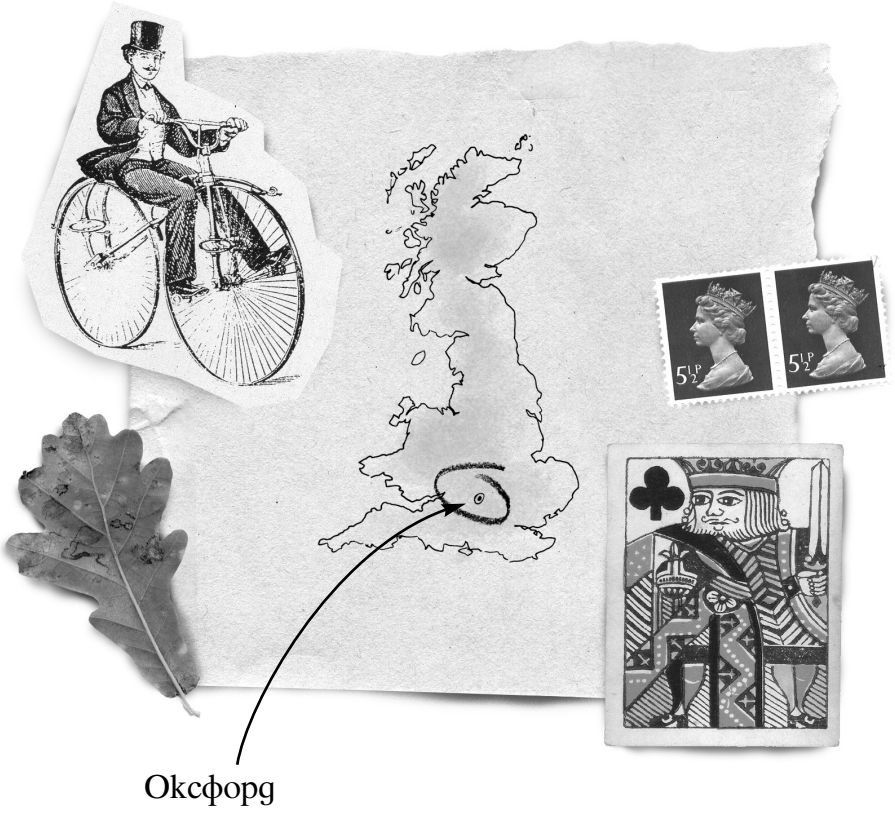

Уотсън
Сибирски котарак с вредни навици и с нюх на ловно куче.

Чичо Бил
Разрошен и синеок. Движи се в компанията на сокола Марлоу, който постоянно седи на рамото му.

Дестинация:
Оксфорд, Англия

Цел

Да открият кой е отвлякъл Седрик Куинси, син на богато семейство и отличен студент в Оксфорд, за чието освобождаване са поискани не един, а цели два откупа!

Двойна измама в Оксфорд
Текст Марио Паскуалото
Илюстрации Стефано Туркони
Превод Евдокия Светозарова Златарова
Редактор Албена Раленкова
© Издателство „Фют“, 2017

Тази книга е предмет на авторско и търговско право на издателя. Използването на текста и оформлението без съгласието на издателя е забранено. Продаването, препродаването, заемането, наемането и пускането в обращение по друг начин, освен по начин, определен от издателя и закона, е забранено.

All names, characters and raletad indicia contained in this book, copyright of Atlantyca Dreamfarm s.r.l., are exclusively licensed to Atlantyca S.p.A. in their original version. Their translated and/or adapted versions are property of Atlantyca S.p.A. All rights reserved.

Doppio inganno a Oxford
© 2015 Atlantyca Dreamfarm s.r.l., Italia
Text by Mario Pasqualotto
Illustrations by Stefano Turconi
Original edition published by Istituto Geografico De Agostini S.p.A., Italia
International Rights © Atlantyca S.p.A.,
via Leopardi 8 – 20123 Milano, Italia
foreignrights@atlantyca.it– www.atlantyca.com

No part of this book may be stored, reproduced or transmitted in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopying, recording, or by any information storage ahd retrieval system, without written permission from the copyright holder. For information address Atlantyca S.p.A.

ISBN 978-619-199-248-5

Разследването започва

Беше девет сутринта. Четиринайсетгодишният Лари Мистъри току-що беше приключил обилната си закуска от вчерашна пица и дузина пролетни рулца, стоплени в микровълновата фурна.

Сега оглеждаше блажено мансардата си и отпиваше бавно от кутийката с някакво безалкохолно. Подът почти не се виждаше от купчините пакети с различни размери и цветове. Нескончаем керван от куриери ги беше доставял предишната вечер. Златистите опаковки проблясваха на слабата светлина, която проникваше през прозорците на петнайсетия етаж на „Бейкър палас“.

Кльощавото момче пригладі назад черната си коса и се усмихна – сякаш бе Коледа, а

всъщност беше началото на юни. От стоманеносивото небе се сипеше слаб дъжд и барабанеше по покривите в центъра на Лондон.

– Откъде ли да започна? – зачуди се Лари, предвкусвайки удоволствието, което го очакваше. Наведе се и разкъса опаковката на един правоъгълен пакет. – Това какво ли е?

В ръцете му се появи червена кутия, в която бяха подредени тънки като косъмчета игли. Беше подаръкът от леля Офелия, далечна роднина, която живееше в Япония. Леля Офелия беше уважаван специалист по акупунктура.

Всички от семейство Мистъри притежаваха една обща черта. Многобройните членове на рода живееха пръснати по четирите краища на света и имаха възможно най-чудатите професии. Лари беше свикнал да получава странни предмети по най-различни поводи.

Той хвърли поглед на картичката, която придружаваше подаръка: *„Поздравявам те за успешното завършване! Сигурна съм, че някой ден ще станеш гений на рекламата, но ако все пак се разколебаеш и избереш акупунктурата, обади ми се!“*

Четиринайсетгодишното момче се усмихна трогнато и бутна кутията настрана.

И той като другите от рода беше избрал необичайна професия: имаше намерение да стане известен детектив и учеше в „Ай Интернешънъл“, най-известното детективско училище в Обединеното кралство. За детективската професия дискретността беше много важна, затова на повечето свои чичовци, лели и братовчеди (до седма степен на роднинство) Лари беше казал, че посещава курс по реклама и маркетинг.

– Може професията да е различна, но завършването ѝ е истинско – ухили се той и се зае с втория пакет. – Издържах изпита с пот на чело.

Учебната година в „Ай Интернешънъл“ беше приключила съвсем наскоро.

Преди два дни, след цяла безсънна седмица на преговоряне и учене, Лари се бе явил на видеоконферентен изпит по детективска практика при много строгия УМ60. Въпреки двете грешки по теория на пръстовите отпечатъци беше успял да премине към следващия цикъл от лекции.

– Не искам повече да чувам за изпити до септември! – изръмжа Лари, разкъсвайки хартията на следващия пакет. – Трябва да призная, че от „Ай Интернешънъл“ бяха наистина много мили. Съвсем навреме ми изпратиха удостоверение за завършен курс в измисленото училище по маркетинг... Фалшиво, естествено, но ако се сложи в рамка, ще има голям успех!

Момчето извади от пакета огромна пустинна роза – особен минерал, изпратен от леля Мелания, която се занимаваше с отглеждане на камили в Египет.

– Това пък къде да го сложа? – изпъшка Лари и се огледа. Мансардата беше претъпкана – купчини комикси, електронни апарати, преплетени кабели, мазни опаковки от китайска храна и пици задръстваха всяко местенце.

– Ще го мисля по-късно – реши момчето и се зае със следващите пакети.

След половин час установи, че е получил умален модел на пиратски галеон, устна хармоника, древна астролабия* и дърво бонзай. Брат му Гаспар му беше изпратил комплект маслени бои.

– Какво да ги правя всички тези неща? – измърмори Лари. – Това са идеалните подаръци за Агата, не за мен! Ще стоят добре в „Мистъри хаус“ или в музей. Аз бих скачал до тавана заради USB писалка или нова видеоигра! Наистина ли никой не познава вкусовете ми?

В това време забеляза една кутия, която баща му Самюъл беше изпратил от Норвегия, където живееше с Рике, третата си жена, олимпийска шампионка по кърлинг.

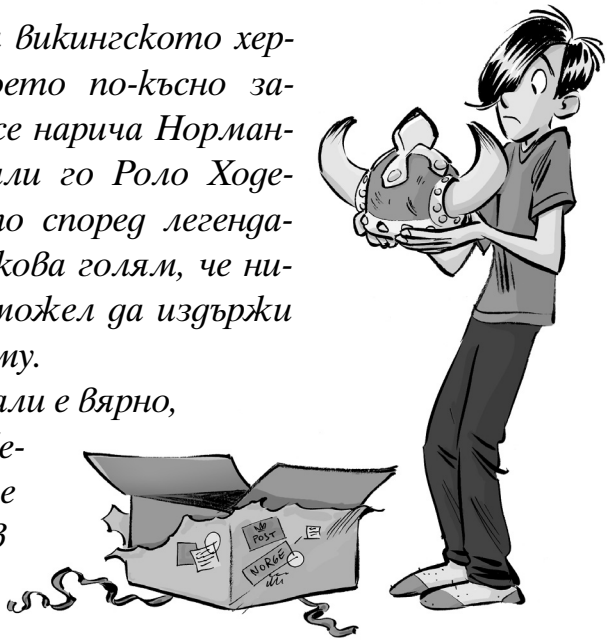
– За щастие, татко знае, че съм луд по технологиите – възкликна той. – Сигурно ми е изпратил нова мултимедийна платформа за...

На лицето му се изписа огромно разочарование. В кутията имаше викингски шлем с дълги заострени рога. Картичката гласеше: *„Яко, нали? Антикварят, който ми го продаде, твърди, че е принадлежал на Роло, първия*

** астролаб – уред, използван още от древните гърци за определяне на географското местоложение*

владетел на викингското херцогство, което по-късно започнало да се нарича Нормандия. Наричали го Роло Ходещия, защото според легендата бил толкова голям, че никой кон не можел да издържи тежестта му.

Не знам дали е вярно, но Рике е убедена, че ще стои добре в твоя хол!“

Лари с въздишка остави шлема и се насочи към най-обемистия подарък, опрян на стената. Беше от майка му Сибил, която работеше в Бъкингамския дворец.

– Като си я знам каква е, сигурно ми е изпратила някоя картина от XIX век, тоалетка или някаква друга прашна джунджурия – изохка момчето отчаяно.

Но веднага щом пръстите му разкъсаха хартията, очите му се разшириха от щастие.

– Не мога да повярвам! Последно поколение видеоплазма! Шейсет инча, извита повърхност, фул HD и аудио долби съраунд! Идеална за видеоигри и телевизионни сериали.

Лари свали картонената опаковка на ултраплоския екран и в апартамента се изсипа лавина от леки стиропорени топчета.

– Прекрасно, невероятно, фантастично! – ликуваше момчето на върха на щастието. – Ще я пробвам веднага! Благодаря ти, мамо, този път наистина уцели!

В този момент в стаята се разнесе остър звън. Идваше от айнета, супертехнологичното устройство, с което разполагаха всички от детективското училище.

– Хм... Сигурно е някакво съобщение с поздравления – реши Лари, почесвайки се по врата.

След трескаво ровене най-после откри ценното си титаново устройство, което незнайно как се беше озовало в един чорап под дивана. Съобщението беше подписано от УМ60.

– Сега пък какво иска? – изпухтя Лари, плъзвайки пръст по тъч скрийна. – Аз съм във ваканция.

АГЕНТ ЛМ14,

ДА НЕ РЕШИХТЕ, ЧЕ ИЗПИТЪТ ВИ Е ПРИКЛЮЧИЛ? ИМА ЕДИН ПОСЛЕДЕН ТЕСТ.

ПОЛУЧИХТЕ ЛИ ПОДАРЪКА НИ?

НЕ ОСТАВА МНОГО ВРЕМЕ, ВЪВЕДЕТЕ ТАЙНИТЕ КООРДИНАТИ, ЗА ДА СЕ ЗАПОЗНАЕТЕ С НОВАТА СИ МИСИЯ!

– Изпит? Подарък? Мисия? – облещи се Лари. – За какво, по дяволите, говори?

В отговор от видеото тръгна обратно броене от червени числа, които отчитаха времето: петнайсет минути, четиринайсет минути и петдесет и девет секунди...

– Що за шега е това? – подскочи Лари.

Опита се да възстанови другите функции на устройството, но айнетът беше блокирал на броенето. Четиринайсет минути и трийсет секунди, четиринайсет минути и двайсет и девет...

Момчето усети как в гърлото му заседна буца. Ако сега тук беше братовчедка му Агата, която имаше невероятна интуиция, със сигурност щеше да разбере какво се случва.

Лари се срина на дивана и изохка:

– Изгубен съм! Дори не мога да ú се обадя и да я помоля да дойде!

Титановото устройство се изплъзна от треперещите му ръце и падна сред джунджуриите, пръснати по пода.

Часовникът продължаваше неумолимо да отброява времето.